

[Emmert Andersen]

I relation til direkte tegning af livsforsikringer og pensionsordninger i udlandet kan de danske myndigheder ligeledes kræve indberetninger. Endvidere kan der indføres en regel, hvorefter der kun kan ydes fradragsret på indbetalinger til sådanne ordninger, såfremt der svares realrenteafgift af afkastet.

Afslutningsvis skal det påpeges, at kapitalberaliseringsdirektivet er et integreret led i etableringen af det indre marked, som de danske vælgere i to omgange har sagt ja til.

Kapitalberaliseringsdirektivet medfører en yderligere konkurrence på det danske finansielle marked, hvilket er til klar fordel for det danske erhvervsliv, som herigennem sikres fortsat lave finansieringsomkostninger med henblik på en styrkelse af konkurrenceevnen.

Den forstærkede konkurrence på det finansielle marked vil endvidere betyde, at den danske rentemarginal i de kommende år vil fortsætte den indsnævring, som dereguleringen af det finansielle marked i 1980'erne indledte.

CD kan således alt i alt støtte det foreliggende forslag om kapitalberialisering, og denne melding gælder også for Kristeligt Folkeparti. Vi finder ikke, at de skattemæssige problemer, som der fra nogle sider er peget på, er af et sådant omfang, at de skal forhindre en gennemførelse af forslaget fra dansk side. Vi må ikke mindst i vor egen interesse udadtil vise, at vi er europæere med stort E, og i den forbindelse kan det godt undre én en gang imellem, at de politikere, som ved enhver given lejlighed stiller sig op og synger Internationale med stor iver, lige så snart vi kommer til at skulle være internationale, bliver åh så nationale og bliver hjemme i den nationale provinsielle hygge.

Det indre marked i sammenhæng med kapitalberialisering vil være en saltvandsindsprøjtning for dansk beskæftigelse og erhvervsliv. Vi kan ikke spænde ben for os selv i en så vigtig sag som den foreliggende.

Glistrup (FP):

Historiens vingesus basker i denne time gennem denne sal. I august 1914 sænkede det menneskefjendske, vinterkolde mørke sig over den valutalykke, der indtil da havde præget specielt Europa, men i og for sig også resten af verden. Der blafrede i den følgende tid et lille stearinlys i mørket: håbet om, at man ville vende tilbage til de normale tider fra før verdenskrigen. Det

slukkedes her i dette rum i januar måned 1932, da man startede på valutacentraludviklingen.

Og sådan har 2-3 generationer henslæbt deres tilværelse i trældom, ufrihed, restriktionsbundethed og bureaukratisme fra Nationalbank og Folketing, men det er det, man med den danske regerings beslutning om at gå ind for EF-Kommissionsmeddelelsen af 27. november 1987 nu sætter det endelige slutpunktum for.

Det er særdeles væsentligt, efter at det parti, der kalder sig Danmarks Liberale Parti, ikke har haft skyggen af en liberal indstilling, siden Madsen-Mygdal og måske Knud Kristensen blev fældet af teknokraterne inden for det parti, at Holger Danske så omsider i det rette øjeblik efter den 27. november 1987 vågnede i Venstre. Det, regeringen har gjort ved at gå ind for dette her, er langt, langt bedre end alt det, denne regering har foretaget i øvrigt i de 5½ år, hvor den har siddet på sine rumper på sine taburetter. Dette er så langt det bedste, regeringen har foretaget, og det har Fremskridtspartiets fulde støtte. Dette er indledningen til frihed, til velfærdsfremgang, til social forbedring. Det er det bedste forslag, man har præsteret fra denne regerings side overhovedet.

Så kommer der nogle gammeltænkere, konservative, reaktionære, der kalder sig Socialistisk Folkeparti og er sure over, at der sker noget godt, og de tror, at den, der skal være fødselshjælperen, jordmoderen, for det, hr. Niels Helveg Petersen, lader sig påvirke af, at man spørger: Vil De Radikale gøre Danmark til en amerikansk delstat?

Nej, nu skal jeg give SF'erne et godt råd om, hvordan de skulle have formet det argument, hvis de skulle ramme hr. Niels Helveg Petersens hjerte. De skulle have sagt: Hvis SF havde eksisteret, dengang Kong Humble måtte vige fra Langeland og gøre Langeland til en dansk delstat, ville vi SF'ere have kæmpet imod, og det ville hr. Niels Helveg Petersen måske også. Men Langeland blev en dansk delstat, og derfor kan det ikke nytte noget at skrue hele sin tankegang tilbage.

Der er ikke antydning af saglighed i det, SF siger. Bevares, der er det politiske, at SF blev afskåret fra at føre sin økonomiske politik, hvis det skulle få flertal her i landet sammen med et socialdemokratisk satellitparti, eller hvem det regner med skal støtte det op til de 90 manda-